

ἢ ἀγρίον αἶγα, ἀλλ' ὅτι βορὰν ἔχει. καὶ
 τὰς τοιαύτας δὴ ἠδονὰς ἢ σφοδρῶς,
 καὶ ἢ ἀκολασία ἔστιν ὡν καὶ τὰ λοιπὰ
 ζῶα κοινωνοῦσι. ὅθεν ἀνδραποδῶδεις καὶ
 θηριώδεις φαίνονται· αὐτῶν δ' εἰσὶν ἀφῆ
 καὶ γούσις· φαίνονται δὴ καὶ τῆ γούσις ὅτι
 μικρὸν, ἢ οὐδὲν χεῖρται· τῆς γὰρ γούσιος
 ὄντιν ἢ κρείστος ἤδη γυλῶν. ὅσαρ ποιοῦσιν οἱ τοῦ
 αἰνῶσις δαιμιάζοντες, καὶ τὰ ὄλα ἀρτύοντες·
 οὐ πᾶν δὲ γαίρουν τούτοις, ἢ οὐχ οἷα ἀ-
 κολάσει, ἀλλὰ τῆ ὄπολαύσει, ἢ γίνεται πᾶ-
 σα δὲ ἀφῆς καὶ ἐν τοῖς στίποις, καὶ ἐν ποτῶς,
 καὶ ἐν τοῖς ἀφροδισίσις λεγοῦσῶδεις· διὸ καὶ
 ἡδυστάτῶ τῆς Φιλόξενος ὁ Εὐρύξιος ὁ φασάγος
 ὄντιν, τὸν φάρυγγα αὐτῆν μακροτέρων γαίρουν
 γυλῶδεται, ὡς ἠδὲ μῶδους τῆ ἀφῆ, κοινοτάτη δὴ
 ἤδη ἀδῶδεται· καὶ δ' ἡ δὲ ἀκολασία· καὶ
 ὄδῶδεται αὐτὸν δικαίως ἐπονοείδεις ἔστιν, ὅτι
 οὐχ ἢ ἀνδραποδῶδεις ἐσμέν, ἴσαρκαί, ἀλλ' ἢ
 ζῶα. τὸ δὴ τοιοῦτοις χάρειν καὶ μάστιγα
 ἀγαπῶν, θηριώδεις· καὶ γὰρ ἀφῆλευθερω-
 ταίτη ἤδη διὰ τῆς ἀφῆς ἠδονῶν, ἀφῆρλω-
 ταίτη· οἷον αἰ ἐν τοῖς γυμνασίσις διὰ τῆς
 καὶ τῆς θηριώδεις γινόμεναι· οὐ γὰρ πᾶσι
 πᾶν τὸ σῶμα ἢ τῆ ἀκολάσει ἀφῆ, ἀλλὰ
 ἴσαρκαί τῆς μέρη. Τῶν δ' ὄποδουμῶν, αἰ
 μῶν, κοιναὶ δουκῶσιν ἔστιν· αἰ δ' ἡ, ἴσῶι καὶ
 ὄπῶδεται· οἷον, ἢ ἠδὲ τῆς ἔσῶδεις· φιστικῆ.
 πᾶσις γὰρ ὄποδουμῶν, ὅταν ἐνδεδῆς ἢ, ξηρῶς
 ἢ ὑγραῶς ἔσῶδεις· ὄπῶ δ' ἡ, ἀμῶν, καὶ ὄνῆς,
 φιστικῆ ὄμῶδεις, ὁ νῶδ καὶ ἀμῶδεις· τὸ
 δὲ τῶδ σῶδεις, ἢ τῶδ σῶδεις, ἐκ ἐπ πᾶσις, οὐδὲ
 ἤδη αὐτῶδεις. διὸ φαίνεται ἡμέτερον ἔστιν. οὐ
 μῶν ἀλλ' ἔχει γὰρ τῆ καὶ φιστικῆ· ἔσῶδεις
 γὰρ ἔσῶδεις ὄντιν ἠδῶδεις· καὶ ἐνῶδεις πῶν ἢ-
 δῶδεις ἤδη τυχόντων. ἐν μῶν οὐδὲ τῶδ φισ-
 τῶδεις ὄποδουμῶν, ὄλῶδεις ἀμῶδεις· καὶ
 τῶδ ἔν, ὄπῶ τὸ πῶδεις· τὸ γὰρ ἔσῶδεις τῶ
 τυχόντων, ἢ πῶνεν, ἔσῶδεις αὐτῶδεις πῶδεις,
 ἔσῶδεις ἀλλῶδεις ὄπῶ τὸ ἔσῶδεις πῶν πῶδεις
 εἰσαπῶδεις γὰρ τῆς ἠδῶδεις, ἢ φιστικῆ
 ὄποδουμῶν· διὸ λέγονται οὗτοι γαίρῶδεις,
 ὡς παρὰ τὸ δῶν πῶδεις αὐτῶδεις. τῶδ
 τῶδ δὲ γίνονται οἱ λίαν ἀνδραποδῶδεις. πῶδεις
 δὲ τῶδ ἔσῶδεις ἤδη ἠδονῶν, πολλοὶ καὶ πολλὰ
 χῶδεις ἀμῶδεις· ἤδη γὰρ φιστικῶν λε-
 γοῦσῶδεις, ἢ τῶδ χάρειν οἷς μῶδεις, ἢ τῶδ μά-
 λῶδεις, ἢ ὡς ὅς πῶδεις, ἢ μῶδεις ὄπῶδεις, ἢ μῶδεις ὄπῶδεις

vel sylvestrem capram, voluptate aliqua
 afficitur, nisi quia cibum inde habebit.
 Circa eiusmodi igitur voluptates tempe-
 rantia & intemperantia versatur, quæ cæ-
 teris quoque animalibus communesunt,
 feruileſque ob id ac ferinæ habentur. hæc
 autem sunt & tactus, & gustatus. Sed gu-
 statu parum vel nihil uti videntur: quip-
 pe cum gustatus indicium saporum sit. id
 quod faciunt ij, qui vel vina explorant,
 vel opsonia condunt. at non admodum
 his oblectantur, vel non quatenus intem-
 perantes; sed fruitione ipsa, quæ tota per
 tactum efficitur in cibis, in potibus, & iis
 quæ venerea nuncupantur. Vnde gula de-
 ditus quidam Philoxenus Euxius guttur
 sibi longius gruis collo dari optabat: vt-
 pote qui tactu oblectaretur. tactus autem
 sensum est maximè cõmunis, circa quem
 intemperantia versatur. Et merito esse
 vituperabilis videri propterea debet: quia
 nobis inest, non quatenus homines, sed
 quatenus sumus animalia. Talibus igitur
 oblectari, & acquiescere ferinum est.
 Nam voluptates, quæ maximè liberales
 per tactum efficiuntur, exceptæ ab his
 sunt: villæ sunt, quæ in gymnasiis per
 frictionem calefactionemque fieri con-
 fuerunt. non enim circa totum corpus,
 sed circa partes quasdam intemperantis
 tactus versatur. At verò cupiditatum al-
 iæ communes videntur esse, aliæ prop-
 riæ, atque appositiæ. vt alimenti cupi-
 ditas naturalis est: siccum enim vel hu-
 midum alimentum, vel etiam vitæque,
 cum indigent, omnes cupiunt. quin etiam
 appetit & iuuenis, vt inquit Homerus,
 florensque cubile: tale verò ac tale, vel ead-
 dem non omnes, idcirco nostrum esse id
 videtur. Habet tamen & aliquid naturale:
 quippe cum alia aliis iucunda sint, & om-
 nibus suauiora quædam sint cæteris qui-
 bullibet. In naturalibus igitur cupiditati-
 bus pauci: atque hi in vno, id est in nimio
 peccat: qui enim comedit vel vilia qualibet,
 aut bibit, quoad supra modum repleat-
 ur: is multitudinem naturalis cupiditatis
 terminos excedit. naturalis enim cupidi-
 tas indigentiæ repletio est: atque idcirco hu-
 iusmodi homines ventrifurcetes appellan-
 tur: propterea quod ultra quam deceat, ven-
 tri replendo student, ac tales quidam eua-
 dunt ij, qui feruili admodum ingenio præ-
 diti sunt. Circa verò proprias cupiditates
 multi, ac multis modis peccant: nam cum
 talis cuiusdam rei studiosi homines dicantur,
 quia oblectantur vel quibus non
 õpõrtet, vel magis quam plerique faciant,